

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. LVDOVICVS
GAGLIARDVS.

P. ROBERTVS
PLANTEROSE.

Italus Mu-
tia. 9.
Mar. 1608.
ætat. 96.
Vocatio.

ANno 1559. Patavij primus natus
tribus germanis ad Societatem se
contulit iunioris fratris exemplum
secutus, mirâ Dei vocantis providen-
tiâ, quam in eam annum historia So-
cietatis prosequitur. Vita illi ferè in
Magistratibus acta, & simul in con-
cionibus ad populum per ipsos 30. an-
nos habendis. Mutinæ diuino Sacrifi-
cio perfunctus, dum in maximo tem-
plo concioni cuiusdam nostri adesset,
capite inclinato suauem in mortem
solutus est, socio qui assidebat, illum
placide quiescere existimante.

Mors tem-
pore concio-
nis.

IN hoc viro humilitas profunda, cum
non minus profunda animarum ad-
iuuèdarum siti certauit exemplo stre-
nuo, & raro. Etenim, præter ea quæ
animarum causâ præclare gessit, id
quod faciunt plurimi de Societate, il-
lud adiecit quod est omninò pauco-
rum. Per ipsos 30. annos idem veluti
Sisyphi saxum (at feliciter planè) vol-
uens ab imo gradu inchoans; paruu-
los mirâ diligentia: patientiâ, indu-
striaque docens, ad Rhetoricam vsque
prouexit, mox iterum reuersus ad
classen infimam; quâ ad Rhetoricam
demum perducta, iterum, ac iterum
reuerfionem suam reperebat ab imo
ad apicem illum ascendens.

Gallus Hel-
dij. 9. Mar.
165.
ætat. 63.
Soc. 40.

Humilitas.

Schola.

X. DIE MARTII.

P. FRANCISCVS
GONZALEZ.

ultare est visus, quod ita Deus velle.
6. vel. (vt alij, 16.) Martij post diui-
num sacrificium peractum, dum ad
baculum suum quo nitebatur humi-
lapsus eleuandum se inclinat, apo-
plexiâ ictus pauculis horis vixit.

Lata patien-
tia.

Mors post
Sacrum.

Hispanus
Compluti.
10. Mar.
1570.

IN humili, & contempti obno-
xio huius corpusculo, præter inge-
nium diuinâ, & humanâ literaturâ
instructum, elucebat lucida quædam,
& res altè introspiciens perspicientia
prudentiâque sanctorum, aded vt &
Rector Collegij, & Prouincialis dice-
rent, illius cubiculum sibi esse instar
oraculi pro adminiculo ad regendum.
Inde illi domi, & foris ingens authori-
tas. Cum Deo multum, raro, & bre-
uiter cum hominibus loquebatur.
Tyronibus præerat, illisque linguæ
nullo verbo in vllius qualemcunque
maculam stringendæ, magnus & se-
uerus author fuit. Inter acerrimos
quinque annorum dolores effusè ex-

Prudentia
sanctorum.

Lingua
crua.

P. IOANNES
VOELLUS.

HUIC ego tamen vel eo nomine
hoc loco dignum censeam, quod
eruditus sine vlllo vnquam verbo quod
ostentationem saperet, quodque vir-
tutum omnium donis apprime excultus in
Societate vixerit, tamen in laude illa
fortè plures habet, sibi æquales: at in
ista quam subiungo paucos. Atque
cum tanto prudentiâ cum admirabili
charitate coniunctæ ingenio fuisse, vt

Burgundus
Turnone. 10
Mar. 1610.
Soc. 54.

R 2 nemo

nemo ad illum de suis rebus unquam referret, qui non facti sui fructum aliquem reciperet: adeo feliciter atque attemperatè, singulari à Deo dote ad id acceptà, consulere vtilitatibus aliorum, & sciebat, & volebat.

P. IOANNES
OGILBÆUS.

Scotus
Glasquæ. 10.
Mart. 1615.
ætat. 34.
Soc. 18.

Fides.

Græcij in Austriæ Prouincia, Philosophiæ Theologiæque curriculum, multâ & ingenij & virtutis laude confecit. Anno 1613. in Scotiam penetravit; pluribusque ad orthodoxas partes ac Sacramenta perductis, anno 1614. 14. Oct. in carcerem ea de causa detrusus est. Pseudo-Episcopus alampam Ioanni infregit, obiecto furenter, instar criminis, quod missas Papisticas celebrare fuisset ausus in Vrbe reformata. Cum infestis vnguibus, & variâ vexaretur, miranti cuidam quod hæc optaret, vltroque inuitaret potius quàm timeret, respondit; omne supplicium in hac causa sibi triumphi nobilis instar esse. Multa variè, atque astutè interrogantibus, respondit doctè, cautè, ingeniosè, promptè, Catholicè, ac sæpè iucundè. Obiectantibus; læsæ maiestatis crimen haberi, dicere quod Pontifex habeat iurisdictionem spiritualem in Anglia; respondit: esse de fide quod habeat. Num id chirographo testari, seu subscribere auderet, petenti; respondit: Etiam sanguine, & subscripsit. Fame deinde longâ, multis ærumnis, & coortis inde febribus; disputationibus quoque, vexatus, ferreæ ducentarum librarum perticæ duobus annulis innexus, muneribus inuitatus; post pollicitationes, & minas, per octo dies dormire non permissus (cum interea semper stylo, aciculis pungeretur, ac vellicaretur) admirationem mouebat, quod

Patientia.

latè benediceret ijs qui ei malè vel dicebant vel faciebant. Dicentibus; missas à Rege prohibitas esse: respondit: à Christo esse imperatas. Reus mortis pronuntiatus, quod missas celebrasset, ac ad fidem Papisticam quempiam adduxisset; ei qui ea propter pronunciatam in illum mortis sententiam illi nunciauit, (vri & carnifici) amplexum, & omnibus alijs gratiam, reddidit. Patibulum amplexu, & osculo veneratus, post suas preces, spiritualem Papæ iurisdictionem iterum affirmavit. Ministro petenti, num adhuc doctrinam Papistarum teneret de cultu & inuocatione Sanctorum, respondit: Se hoc firmissimè tenere quod doceret Ecclesia. Inter conscendendum scalas ad furcam, orabat attentè, DEIPARÆ Virginis, & Sanctorum opem implorans, & spem suam in Christi sanguine sitam esse dicens Anglicè ac Latinè. Suspenso illo, coortus est clamor, pœnas infantis sanguinis non à populo, sed ab ijs qui eius rei sunt, repetendas esse clamantium. Eune resecto, corpus loculo inclusum, in reorum loco est conditum.

Fides.

P. SIGISMUNDVS
BACHAMER.

Vir antiquæ probitatis, humaniorum literarum Magister assiduus & pauperum Pater 10. Martij anni 1636. iuuenes erudierat, confessiones exceperat, prolixas preces de genibus, & sequentis diei matutinum executus fuerat, & repente apoplexiâ concidit, post tot nêpe annos in Societate transactos, quot illi tyroni adhuc, & valetudine imbecillâ vtenti prædixerat illius in tyrocinio Magister P. Bonauentura Paradinas, vir inclytæ pietatis, eoque claræ memoriæ.

Germanus
Landspargæ
10. Martij 1636.
ætat. 60.
Soc. 41.

IOAN.

IOANNES BAPTIST.
MOCCHIVS COAD.

Italus Placentiz. 10.
Mar. 1691.
Soc 50.
Humilita.

DE hoc Venetæ annuæ sic habent: Pater vocari, Quadrato vti pileo, aut veste quàm Coadiutoribus permittat regula longiore, nullo vnquam pacto voluit. Quadratum pileum ne vel mortuo imponerent, enixè obtestatus est. Et hanc illius modestiam visus est Deus honorare, quando mortuus Ioannes Baptista, peculiari eorum curâ qui aderant (ob virtutis magnæ opinionem) inter Sacerdotes est conditus. Patres non tam comitabatur quàm sequebatur. DEIPARÆ cum Angelo salutandæ aded amans, vt ab extrarijs *Aue MARIA* nomine nuncu-

B.P.

Omnes SS.

paretur. Omnes sanctos nouo rosario colebat. Cubiculum illius ornabant angustia, tenebræ, paupertas. Anno 1630. nostris pestilentia tabidis inexplicabili charitatis flagrantia seruiuit. Corpus fame, siti, frigore cruciabat. Si quid tolerandum esset, in ore sæpè illi erat: *Et hoc breue est, sancta patientia.* Vestes illius, & quicquid suo vsu veluti consecrasset, passim, & ab illustissimis quibusque petum ad venerationem, ipso quoque Duce per epistolam aliquid eius postulante, & datum sibi pileolum gratè accipiente: Nempe illius qui quadratum pileum nolebat modestiam voluit Deus in pileolo honorari. Imago quoque illius, aliquorum, & quidem primæ notæ virorum, pietati permissa est. Plura vide ibi.

Mortif.

XI. DIE MARTII.

P. P E T R V S
ALBIZIVS.

Italus Neapoli. 11.
Mar. 1610.

Hic Iulij Cæsaris Recupiti adolescentis Societatem constanter vrgentis, eaque propter orandi ac pia lectitandi studio impensè addicti, exemplo, ipse quoque animum ad Societatem adiecit. De illo Collegium Neapolitanum hoc elogium typis & luci dedit: Cum ab honorum expedito curriculo deflexisset ad humilem vitam, Deoque fidem in Societate nostra despondisset, ingenti contentione studium solidarum virtutum percurrit. Et cum in omnibus eius actionibus esset quod commendares, vnum tamen alterumve maximè admiraberis. Libat DEO incredibili sensu pietatis, & litanem illum (quod agmen liquidarum oblectationum vbertim affluat) sæpè Ioannes Franciscus Orificius

Episcopus Acernatum in aërem sublimem extolli viderat, spiritu sarcinam corporis eleuante. Cum ergò progressu temporis Orificij nepos, (fratris filius) graui morbo corripetur, adit Petrum, summam spei coniectam in ipsum prædicat, obtestatur, vt luem ægroto deprecetur. Obscurus Pater ad sacrificij finem (in quo pro more extrahin passus erat) Orificio renunciat puerum conualiturum. Accepto hoc responso, sacroque peracto reuertentem Episcopum à Templo nostro seruus excepit, à quo subductâ ratione temporis cognoscit, nepotem sanitatem accepisse eo ipso puncto, quo Petrus innuerat recipiendam. Quo quidem ex genere plura suppeterent de tanto viro narrari digna, si ei superstes Orificius fuisset. Hunc enim dicere solitum crebrò aiunt, se multa de Petro, & magna proditurum fore, nisi prior occumberet. Animaduersa

Oratio.
Sacrum.

R. 3. item

ermanns
andsperrg
Mar. 1636
at. 60.
c. 41